

Til

Udenrigsminister Jeppe Kofod
Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2
1448 København K

København, 11. januar 2021

Kære Jeppe Kofod

Vi skriver for at gøre dig opmærksom på en sag fra Tyrkiet, som vi mener kræver udenrigsministeriets opmærksomhed.

Den anerkendte tyrkiske journalist Can Dündar, der i 2019 modtog PL-fondens frihedspris i København, er ved en domstol i Istanbul den 23. december blevet idømt en fængselsstraf på 27 år og seks måneder.

Can Dündar var i 2015 chefredaktør for avisen Cumhuriyet, der afslørede, at den tyrkiske efterretningstjeneste, MIT, i hemmelighed leverede våben til de syriske oprørere. Dündar blev anklaget og siden dømt for spionage og støtte til en terrororganisation. Inden strafudmålingen nåede han at rejse til Tyskland, hvor han har boet siden 2016, uden mulighed for at vende hjem. Efterfølgende fik Can Dündars kone konfiskeret sit pas, og først i december 2019 lykkedes hende at komme ud og blive genforenet med sin mand.

Fra Tyskland har Can Dündar de sidste fire år drevet en radio, der sender nyheder om tyrkiske forhold via internettet til hundredetusinde lyttere indenfor Tyrkiets grænser, med bidrag og hjælp fra journalister, der fortsat opholder sig i landet. Siden præsident Erdogan kom til i 2014 er så godt som alle tyrkiske medier enten overtaget af Erdogan-loyale ejere og redaktionelle ledelser, eller de er blevet underlagt restriktioner, streng kontrol og censur fra myndighederne. Can Dündar prøver utrætteligt at skaffe penge til de kolleger, der i Tyrkiet løber en stor risiko ved at rapportere til radioen. Fra dansk side har vi i PEN forsøgt at hjælpe, bl.a. i samarbejde med IMS, men desværre med begrænset held.

Siden 2016 har de tyrkiske myndigheder med alle midler forsøgt at få Can Dündar til at vende hjem. I november 2020 stillede en dommer i Istanbul et ultimatum: enten kom Dündar tilbage med det samme, eller også ville de betragte ham som flygtet, og dømme ham i absentia. Alt hvad han ejer i Tyrkiet ville i så fald blive konfiskeret, herunder et lille hus, som hans gamle mor har boet i. Uanset hvad han gjorde, så var Can Dündar klar over at han aldrig ville få en retfærdig behandling af domstolen. Han var dømt på forhånd og valgte derfor at blive i Tyskland. Den advokat der repræsenterer Dündar i Tyrkiet blev efterfølgende nægtet adgang til retsmødet og kunne derfor ikke forsvare sin klient. Dommen, der blev afsagt 23. december, lød på 27 år og seks måneders fængsel.

Tyrkiet er ikke længere en retsstat. Enhver kritik af præsident Erdogans regeringsførelse bliver mødt med censur, chikane, anklager om statsfjendtlighed, terrorisme og deraf følgende domme og fængslinger. Med knapt 100 fængslede skribenter er Tyrkiet, næst efter Kina, det land i verden, hvor flest journalister, mediefolk og forfattere er i fængsel. For dem, for hvem det er lykkedes at komme i eksil, står frygten for deres efterladte familier og venners sikkerhed, tilbage. De udsættes for trusler og chikane fra myndighederne.

I PEN oplever vi at reaktionerne fra verdenssamfundet på den manglende retssikkerhed i Tyrkiet er så godt som udeblevet. Det internationale samfund bør ikke stiltiende se på hvad der foregår i landet under præsident Erdogans ledelse. Som udenrigsminister bør du og den danske regering benytte enhver lejlighed der byder sig, både her, i EU og andre internationale fora, til at påtale disse forhold overfor Tyrkiet.

Med venlig hilsen

Per Øhrgaard, præsident

Mille Rode, generalsekretær